

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันเพื่อส่งเสริมทักษะ
การอ่านภาษาอังกฤษและทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา *

COOPERATIVE LEARNING ACTIVITY MANAGEMENT WITH TEAM-GAMES-
TOURNAMENT TECHNIQUE TO PROMOTE ENGLISH READING SKILLS AND
COLLABORATIVE SKILLS OF HIGH SCHOOL STUDENTS

สุพิชญา ธนะขว้าง, ศศินี เชื้อนแก้ว, จารุณี ทิพยมณฑล

Supitchaya Thanakwang, Sasinee Khunkaew, Jarunee Dibyamandala

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Chiangmai University

Corresponding Author E-mail: Supitchaya_thana@cmu.ac.th

บทคัดย่อ

การจัดการศึกษาภาษาอังกฤษของไทยในปัจจุบันรูปแบบและเทคนิคการสอนมีความสำคัญอย่างมากในการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียนเพื่อเกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด วิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันเป็นแนวทางในการจัดเรียนการสอนที่มีลักษณะการจัดการเรียนรู้แบบแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยโดยความสามารถของผู้เรียนมากไปกว่านั้นยังสามารถส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ให้แก่ผู้เรียนอีกด้วย โดยได้มีการสังเคราะห์รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันที่ส่งเสริมทักษะการอ่านและทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และยังเป่าการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอีกด้วย

จากการศึกษาพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันเป็นอีกหนึ่งแนวทางที่สามารถส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดีผ่านกระบวนการเรียนรู้การอ่านแบบร่วมมือที่มีรากฐานแนวคิดมาจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมสร้างแรงจูงใจและเจตคติที่ดีในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนพร้อมทั้งสามารถสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดีเกิดความสนุกสนานผ่านการแข่งขันเกมวิชาการซึ่งจะเป็นแนวทางในการสอนภาษาอังกฤษต่อไปในอนาคต

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขัน; ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น; นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

Abstract

Nowadays, Thailand's education, English management, teaching styles and techniques are very important for promoting diverse skills effectively. Cooperative learning with team-games-tournament technique is a guideline for teaching by dividing learners into small groups based on recognizing a different student's ability. Furthermore, it can also encourage interaction among the students. This paper had synthesized by presentation learning management of cooperative learning with team-games-tournament technique to promote English reading skills and collaborative skills. Moreover, this paper going to present academic games in team-games-tournament technique to promote English reading skills and collaborative skills of high school students.

From the study, it was found that the concept of cooperative learning with team-games-tournament technique is the teaching method that can promote English reading skills and collaborative skills efficiently by using collaborative strategic reading that has the foundation form cooperative learning and improving the motivation of students, a good attitude and create a positive class environment in the classrooms with funning by using academic games. This paper will be a guideline for teaching English in the future.

Keywords: Cooperative Learning with Team-Game-Tournament techniques; English Reading Skills and Collaborative Skills; High School Students

บทนำ

ในโลกสังคมปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในด้านการติดต่อสื่อสารและด้านการศึกษา เพื่อนำองค์ความรู้ที่ได้ไปต่อยอดในการประกอบอาชีพในอนาคต โดยภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารมากที่สุดทั้งเป็นที่ใช้ในการติดต่อราชการ (Official Language) และเป็นภาษาแม่ (Mother Tongue Language) หรือใช้เป็นภาษาที่สอง (Seconded Language) นั่นคือภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) จึงได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศโดยจัดให้เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่จำเป็นกำหนดให้มีการจัดการศึกษาโดยได้บรรจุรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาที่ผู้เรียนจะต้องได้รับการจัดการเรียนรู้และส่งเสริมตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นไปจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามที่มาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ ควบคู่ไปกับการส่งเสริมให้ผู้เรียนนั้นเกิดสมรรถนะที่สำคัญ ซึ่งการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) นั้นเน้นพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะที่

จำเป็นทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งทักษะทั้งหมดที่กล่าวมานั้นทักษะการอ่านถือเป็นทักษะเบื้องต้นที่มีความจำเป็นในการดำรงชีวิตของบุคคลในยุคที่ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากล (International Language) ที่ประชาชนในสังคมโลกใช้ในการดำเนินชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการอ่านสิ่งพิมพ์ ป้ายประกาศ ฉลากสินค้า ตลอดจนหนังสือหรือนิตยสารต่าง ๆ เพื่อใช้ในการศึกษาหาความรู้และหาข้อมูลในเรื่องที่ตนเองสนใจและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้อย่างราบรื่น

แต่ถึงอย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าทักษะการอ่านจะมีความสำคัญแต่จากการศึกษาและการวิจัยยังพบว่าผู้เรียนจำนวนมากยังประสบปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพจากผลการศึกษาของ วรารักษ์ พรหมอิน (2561) เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) โดยพบว่าผู้ที่ผู้เรียนประสบปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษนั้นเกิดจากการที่ผู้เรียนขาดความรู้ในเรื่องความหมายของคำศัพท์ ทำให้ไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่านและไม่สามารถทำแบบทดสอบได้ มากไปกว่านั้นยังส่งผลทำให้ผู้เรียนไม่สามารถรวบรวมและคิดวิเคราะห์ข้อมูลจากเรื่องที่อ่านได้ โดยพบว่าผู้ที่ผู้เรียนขาดทักษะการอ่านส่งผลทำให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอีกด้วย ซึ่งอาจมีผลมาจากลักษณะการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนที่เน้นตัวเองเป็นศูนย์กลาง เน้นการท่องจำในห้องเรียนมากกว่าเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับ สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2562) ได้ทำการรายงานถึงผลการสำรวจการอ่านของประชากรไทย จากการอ่านหนังสือหรือบทความทุกประเภททั้งในลักษณะรูปเล่ม เอกสาร รวมไปถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ในปี 2558-2561 พบว่าอัตราการอ่านของคนไทยเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 1.1 เท่านั้นซึ่งถือว่าเป็นการเพิ่มขึ้นในอัตราที่น้อยมากเมื่อเทียบกับระยะเวลาในช่วง 4 ปี จึงเห็นได้ว่าการส่งเสริมการอ่านให้กับผู้เรียนนั้นถือเป็นสิ่งที่ควรได้รับการพัฒนาอย่างยิ่ง แต่อย่างไรก็ตามการเรียนภาษาที่แท้จริงนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับแค่สติปัญญาและความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนเท่านั้น เนื่องจากความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและทำให้ปัจจุบันตลาดแรงงานไม่ได้มองหาแต่ผู้ที่มีความรู้ในทักษะเฉพาะด้าน (Hard Skills) แต่ยังให้ความสำคัญกับทักษะอื่น ๆ (Soft Skills) ที่จะส่งเสริมให้การทำงานขององค์กรนั้นมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นอีกด้วย นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564) จึงได้กำหนดหลักสูตรฐานสมรรถนะ (Competency-Based Education : CBE) ที่กำหนดสมรรถนะหลักแก่ผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับการรวมพลังทำงานเป็นทีม ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่าทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนและสถานศึกษาจำเป็นที่จะต้องสอดแทรกร่วมกับการสอนทักษะต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปต่อยอดในการประกอบอาชีพในอนาคตหรือในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันเป็นการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มผู้เรียนผ่านกระบวนการแข่งขันเกมวิชาการ ดังนั้นรูปแบบดังกล่าวจะสามารถส่งเสริมทั้งทักษะเฉพาะด้านและทักษะที่จำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการ

อ่านและทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี เนื่องจากกระบวนการดังกล่าวเน้นการลงมือปฏิบัติกิจกรรมผ่านการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน

ดังนั้นผู้เขียนจึงมองเห็นความสำคัญและโอกาสในการนำการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันที่มีลักษณะการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มย่อยซึ่งประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันโดยการนำเทคนิคการแข่งขันเกมวิชาการเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนเพื่อเป็นการกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ สร้างเจตคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาอังกฤษพร้อมทั้งส่งเสริมทักษะการอ่านและทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นไปพร้อม ๆ กัน สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2564) ที่เน้นให้ผู้สอนใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner Centered) มากไปกว่านั้นผู้สอนต้อง Up-Skills และ Re-Skills ให้แก่ผู้เรียนอยู่เสมอ ส่งเสริมให้การจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมอย่างแท้จริง (Active Learning) คำนึงถึงความสามารถที่แตกต่างและความสนใจของผู้เรียนเพื่อตอบสนองต่อการประกอบอาชีพ โดยจากที่กล่าวมาข้างต้นผู้เขียนจึงมีความสนใจอย่างยิ่งในการศึกษาและสังเคราะห์แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันเพื่อนำมาส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อเป็นประโยชน์อย่างสูงสุดแก่ตัวผู้เรียนที่จะสามารถบูรณาการองค์ความรู้และทักษะภายในห้องเรียนนำไปต่อยอดในการดำรงชีวิต พร้อมทั้งจะเป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไปในอนาคต

การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือมีความเป็นมาอย่างยาวนานไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัด ซึ่งอาจย้อนไปถึงในช่วงศตวรรษแรกที่มีชื่อเรียกว่ากลุ่มการเรียนรู้แบบเพื่อน (Peer work) อย่างไรก็ตามการพัฒนาที่แท้จริงปรากฏขึ้นหลายศตวรรษหลังจากนั้นโดยเฉพาะในคริสต์ศตวรรษที่ 18 ที่มีโรงเรียนเปิดสอนนักเรียนในรูปแบบกลุ่มการเรียนรู้แบบเพื่อน หนึ่งในโรงเรียนเหล่านี้เปิดโดย Joseph Lancaster and Andrew Bell ในประเทศอังกฤษ (Yassin et al., 2018) ซึ่งมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกันในรูปแบบกลุ่ม มีกิจกรรมการสนทนา ตอบโต้ อภิปรายแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกในกลุ่มถึงประเด็นในบทเรียนต่างๆที่ผู้สอนกำหนด มีการเปลี่ยนสลับกันเป็นหัวหน้ากลุ่ม ในช่วงแรกวิธีการเหล่านี้ยังไม่มีรูปแบบและโครงสร้างที่ชัดเจน ต่อมาในปี ค.ศ. 1970 ได้มีนักการศึกษาได้นำวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือมาปรับปรุงและพัฒนา เพื่อให้สามารถนำไปปรับและประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนได้จริงและเผยแพร่อย่างกว้างขวาง (Khan & Mumtaz, 2017) ในการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกับการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษนั้นได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายว่าสามารถส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในเชิงบวกของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะภายใต้กระบวนการสอน

วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือผู้เรียนจะได้รับโอกาสอย่างสูงสุดในการแสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อน และผู้สอน ในขณะที่ห้องเรียนภาษาอังกฤษแบบดั้งเดิมที่มีผู้สอนเป็นศูนย์กลางยังขาดโอกาสนี้ (Fika, 2019) กล่าวว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือคือลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่จัดกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยคละความสามารถของผู้เรียนที่แตกต่างกัน เพื่อให้ทำงานและแก้ปัญหาาร่วมกันเป็นกระบวนการที่จะพัฒนาผู้เรียนไปพร้อม ๆ กับการพัฒนาทักษะต่าง ๆ เช่น ทักษะการสื่อสารและทักษะสังคม มากไปกว่านั้นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเองมาก มากไปกว่านั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือคือผู้สอนจะต้องเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ก่อน โดย (World Education, 2009) ได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์และเหตุผลหลักในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้ 1) เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน 2) เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักการใช้ช่วยผู้อื่น 3) เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้จากผู้เรียนสู่ผู้เรียน โดยผู้เรียนที่มีทักษะความสามารถมากกว่าช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนช้า ซึ่งการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนจะสามารถสื่อสารเพื่อสอนในสิ่งที่เพื่อนไม่เข้าใจได้ดีกว่าผู้สอนอธิบาย 4) เพื่อสร้างแรงจูงใจผ่านความสำเร็จ (Loh & Ang, 2020) อธิบายถึงองค์ประกอบพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้ 1) ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ในเชิงบวก (Positive Interdependence) 2) ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล (Individual Accountability) 3) การทำงานแบบเผชิญหน้ากันส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ (Face-to-Face Promotive Interaction) 4) ทักษะการมีมนุษยสัมพันธ์และทักษะการทำงานกลุ่มขนาดเล็ก (Interpersonal and Small Group Skills) และ 5) การประมวลผลกลุ่มย่อย (Group Processing)

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหมายถึงการที่ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนแบบคละความสามารถ ทักษะ รวมไปถึงเพศ ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไม่เพียงแต่สามารถส่งเสริมทักษะในเนื้อหาสาระวิชาได้ แต่ยังส่งเสริมทักษะอื่น ๆ ได้อีกด้วย เช่น ทักษะการสื่อสารและการอภิปราย ทักษะการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีและทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น อีกทั้งยังฝึกให้ผู้เรียนได้มีความกล้าแสดงออก และกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างของตนเอง แสดงให้เห็นได้ว่านอกจากการร่วมมือกันของผู้เรียนที่จะต้องช่วยกันเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายแล้ว ทักษะอื่น ๆ ก็ยังถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้การทำงานกลุ่มสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เทคนิคทีมเกมแข่งขัน

ในการจัดการเรียนรู้เทคนิคการสอนถือเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุดแก่ผู้เรียน (Kenneth, 2019) กล่าวว่เทคนิคทีมเกมแข่งขัน (Team-Games-Tournament) เป็นหนึ่งเทคนิคในกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือซึ่งถูกพัฒนาและนำมาใช้ครั้งแรกโดย David DeVries และ Keith Edwards ในปี 1972 ที่ Johns Hopkins University ในชั้นเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการ

เรียนรู้ อย่างไรก็ตามเทคนิคนี้ยังสามารถนำไปใช้ในรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้ เช่น ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียนพร้อมทั้งให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกสนุกสนานเมื่อผู้เรียนรู้สึกไม่รู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียนรู้จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาอังกฤษด้วย (เรวดี ศรีสุข, 2562) ได้อธิบายถึงความหมายของเทคนิคเกมแข่งขันไว้ว่าเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีรูปแบบแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยแต่ละกลุ่มจะประกอบไปด้วยสมาชิกที่ความสามารถและเพศ ซึ่งสมาชิกแต่ละกลุ่มต้องแข่งขันเกมวิชาการกับสมาชิกกลุ่มอื่น ๆ เป็นรายสัปดาห์หรือรายทอม โดยผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในระดับเดียวกันจะแข่งขันกันเพื่อทำคะแนนให้กับกลุ่มของตนเอง เทคนิคทีมแข่งขันเป็นวิธีการที่เสริมสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนเพราะเป็นการจัดกิจกรรมโดยใช้เกมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งการทดสอบความรู้จะมาจากการแข่งขันเกมวิชาการกับกลุ่มอื่น ๆ โดยผู้สอนควรจะใช้เทคนิคเสริมแรงเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมด้วย เช่น การชมเชย หรือ การให้รางวัล เมื่อจบการแข่งขันในรอบนั้น ๆ ผู้สอนควรประกาศคะแนนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มรับรู้ถึงความก้าวหน้าของกลุ่มตนเองเพื่อย้ำความสำเร็จและกระตุ้นให้กลุ่มที่ได้คะแนนน้อยรู้สึกอยากพัฒนาให้ได้คะแนนที่มากขึ้นในการแข่งขันในครั้งถัดไป (Phantila, 2017) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคทีมแข่งขันมีดังนี้ 1) การสอนในชั้นเรียน (Class Presentation) 2) รูปแบบกลุ่ม (Team) 3) เกมวิชาการ (Academic Game) 4) การแข่งขัน (Tournament) และ 5) การตระหนักถึงความสำคัญของกลุ่ม (Teams Recognition)

กล่าวสรุปได้ว่าเทคนิคทีมแข่งขันคือการจัดการเรียนการสอนที่ใช้เกมวิชาการเข้ามามีบทบาทในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อช่วยส่งเสริมและกระตุ้นการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นเทคนิครูปแบบหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ โดยมีลักษณะการจัดการเรียนรู้ คือ แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คนโดยความสามารถของผู้เรียนร่วมกันเรียนรู้และแข่งขันเกมวิชาการ ซึ่งหากสมาชิกในกลุ่มสามารถทำคะแนนได้ผลคะแนนนั้นจะหมายถึงคะแนนของกลุ่มตนเองด้วย ดังนั้นสมาชิกในกลุ่มต้องร่วมกันกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้เพื่อให้กลุ่มของตนเองชนะการแข่งขันในรอบนั้น ๆ โดยองค์ประกอบสำคัญของเทคนิคทีมแข่งขันคือเกมวิชาการที่ผู้สอนจะต้องเป็นผู้กำหนดโดยคำนึงถึงความสอดคล้องของเกมและเนื้อหาในบทเรียน คำนึงถึงความง่ายและความเหมาะสมของเกมวิชาการกับบริบทของผู้เรียน

บทบาทหน้าที่ของผู้สอนและผู้เรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมแข่งขัน

ในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือการกำหนดบทบาทหน้าที่ทั้งของผู้สอนและผู้เรียนในการดำเนินกิจกรรมนั้นถือเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่สำคัญซึ่งจะทำให้ผู้สอนสามารถบริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มากไปกว่านั้นยังฝึกให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบและตระหนักถึงความสำคัญในบทบาทหน้าที่ของตนเองเพื่อนำพากลุ่มของตนเองประสบ

ความสำเร็จในการเรียนรู้ (Yassin et al., 2018) กำหนดบทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ได้แก่ บทบาทของผู้สอนคือกำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียน การสอนจัดเตรียมชั้นเรียนให้เหมาะสมแก่ผู้เรียน วางแผนและจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน จัดขนาดกลุ่มและแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ดำเนินสอนและอธิบายเนื้อหาในบทเรียนรวมถึงกำหนดพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้รับทราบพร้อมให้คำแนะนำช่วยเหลือประเมินผลการทำงานกลุ่มของผู้เรียน และบทบาทของผู้เรียนคือเป็นผู้นำหน้าที่จัดการตัดสินใจแบ่งหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคน เป็นผู้อำนวยความสะดวกจะมีหน้าที่รับผิดชอบในการกระตุ้นสมาชิกคนอื่น ๆ ให้ทำงาน เป็นผู้บันทึกหน้าที่เป็นผู้จดบันทึกข้อความ เป็นผู้สรุปมีหน้าที่รับผิดชอบในการสรุปคำตอบของสมาชิกแต่ละคน เป็นนักข่าวมีหน้าที่แสดงความคิดเห็นในกลุ่มของตนเองและกลุ่มอื่น ๆ เป็นผู้รักษาเวลามีหน้าที่รับผิดชอบในการรักษาเวลาในการทำงานของกลุ่มเพื่อให้งานนั้นสำเร็จทันเวลาที่กำหนด เป็นผู้ถามมีหน้าที่ในการซักถามคำถามเมื่อกลุ่มของตนเองไม่เข้าใจ เป็นผู้ให้กำลังใจมีหน้าที่รับผิดชอบในการให้กำลังใจ ชมเชย สมาชิกคนอื่น ๆ ภายในกลุ่ม

กล่าวสรุปได้ว่า ในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขัน บทบาททั้งของผู้สอนและผู้เรียนนั้นเป็นสิ่งที่ควรคำนึงถึง โดยบทบาทของผู้สอนจะเป็นผู้ให้คำแนะนำและคอยอำนวยความสะดวกแทนการเป็นผู้ป้อนความรู้ให้แก่ผู้เรียนเพียงฝ่ายเดียวทำให้การจัดการเรียนรู้มีสีสัน ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนคนอื่น ๆ ภายในกลุ่มมากไปกว่านั้นการที่กำหนดบทบาทของผู้เรียนแต่ละคนนั้นยังเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการดำเนินการจัดกิจกรรมเนื่องจากการที่ผู้เรียนมีบทบาทหน้าที่ของตนเองนั้นเป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตนเองที่ได้รับมอบหมาย รู้สึกภูมิใจในการมีส่วนร่วมในความสำเร็จของกลุ่มตนเองพัฒนาตนเองและช่วยเหลือเพิ่มพูนความรู้ให้แก่กันและกันฝึกการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ทฤษฎีสันับสนุนการแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขัน

จากการศึกษาแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยนิคมทีมเกมแข่งขัน สามารถกล่าวได้ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่สามารถดึงดูด กระตุ้นและส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์แก่ผู้เรียนได้เนื่องจากเป็นลักษณะการจัดการเรียนรู้ที่นำเกมวิชาการเข้ามามีบทบาท ผู้เขียนจึงได้สังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีที่สนับสนุนรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขัน ได้แก่ ทฤษฎีการเรียนรู้ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Vygotsky, 1978) เป็นทฤษฎีการเรียนรู้เชิงวัฒนธรรมและสังคม ซึ่งเน้นบทบาทการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ส่งผลต่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเชื่อว่าพฤติกรรมทางสังคมจะนำไปสู่พัฒนาด้านภาษาและสามารถพัฒนาความคิดด้วย มากไปกว่านั้นทฤษฎี

ดังกล่าวยังมีอิทธิพลต่อการเกิดแนวความคิดการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) หรือเรียกขานร้านที่ผู้สอนทำหน้าที่ในการสร้างเสริมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนจากการได้รับความช่วยเหลือและการชี้แนะเป็นการเรียนรู้ในลักษณะร่วมมือทางสังคม (Social Collaborative) โดยจำเป็นต้องมีผู้ที่มีความรู้หรือเชี่ยวชาญกว่าให้ความช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจและสามารถพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการเรียนรู้ที่สูงขึ้น มากไปกว่านั้นยังมีทฤษฎีความคาดหวัง (Vroom, 1970) โดยมีแนวคิดที่ว่าแรงจูงใจเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการเรียนรู้โดยแรงจูงใจนั้นเกิดจากการที่ผู้เรียนพยายามกำหนดเป้าหมายและโอกาสเพื่อบรรลุไปถึงเป้าหมายสูงสุดในการเรียนรู้ โดยผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นให้กระทำสิ่งซึ่งสามารถนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายนั้นต่อเมื่อบุคคลเชื่อในคุณค่าของเป้าหมายและมองเห็นว่าการกระทำสิ่งใดจะช่วยใหบุคคลบรรลุสู่เป้าหมายได้ สอดคล้องกับ (Skinner, 1990) ทฤษฎีการเรียนรู้แบบการวางเงื่อนไข (Operant Conditioning Theory) โดยเชื่อว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขและสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสม พฤติกรรมของมนุษย์เป็นพฤติกรรมที่กระทำต่อสิ่งแวดล้อมของตนเองซึ่งจะคงอยู่ตลอดไปหากไม่ได้รับการกระตุ้นหรือส่งเสริมดังนั้นจึงจำเป็นที่ต้องได้รับการเสริมแรง (Reinforcement)

สรุปได้ว่า ทฤษฎีและแนวคิดที่กล่าวมานั้นล้วนแล้วแต่เป็นทฤษฎีที่สนับสนุนแนวการจัดการการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันเนื่องจากมีลักษณะในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ตามแนวคิดที่ว่าผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ได้ดีจากการเรียนรู้ในรูปแบบกลุ่ม หรือการได้รับความช่วยเหลือ ชี้แนะจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญมากกว่าตนเอง เรียนรู้ผ่านการแข่งขันเกมวิชาการโดยใช้เทคนิคทีมเกมแข่งขันผ่านแนวคิดทฤษฎีความคาดหวังจากการสร้างแรงจูงใจโดยการใช้แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไขด้วยการเสริมแรงทางบวกหรืออาจจะกระตุ้นผู้เรียนด้วยการเสริมแรงทางลบ เช่นการกำหนดของรางวัลในการแข่งขันเกมวิชาการในแต่ละรอบ หรือ การตอกย้ำคะแนนเพื่อให้กลุ่มที่ได้คะแนนน้อยในการแข่งขันในรอบนั้น ๆ รู้สึกอยากพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้นในการแข่งขันรอบถัดไป

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันที่ส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ทักษะการอ่านมีความจำเป็นและความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากเป็นทักษะพื้นฐานที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างทัดเทียมกับผู้อื่นในสังคม มากไปกว่านั้นทักษะการอ่านยังถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการศึกษาภาษาอังกฤษอีกด้วย โดยใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ต่าง ๆ เพื่อเป็นการพัฒนาและต่อยอดความรู้ของตนเองให้เป็นผู้รอบรู้รอบด้าน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560) ได้ให้ความหมายของการอ่าน คือการสื่อสารความรู้สึกและการถ่ายทอดความรู้ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยที่ผู้อ่านสามารถบอกได้ถึงใจความสำคัญ วิเคราะห์สิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อผ่านรูปภาพหรือข้อความได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม (อรรคพล อุษา, 2564) กล่าวว่างค์ประกอบการอ่านภาษาอังกฤษ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ความรู้เดิมรวมไปถึงความรู้ความสามารถด้านภาษาของผู้อ่าน ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการที่ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ทักษะการอ่านนั้นส่วนหนึ่งที่จะเป็นปัจจัยส่งเสริมคือประสบการณ์และความรู้เดิมทางภาษาของผู้เรียน โดยในขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา (Niki Wulansari, 2020) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การจัดกลุ่มผู้เรียน (Formation of Groups) โดยประกอบด้วยสมาชิก 4-5 คน โดยละความสามารถ เพศ ของผู้เรียน ขั้นที่ 2 การจัดเตรียมเนื้อหา และสื่อการเรียนการสอน (Giving Material) ครูผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาสาระที่จะทำการสอน และจัดเตรียมเกมวิชาการโดยประกอบด้วยโครงสร้างง่าย ๆ ขั้นที่ 3 การศึกษากลุ่ม (Group Study) เป็นขั้นที่ผู้สอนดำเนินการสอนเนื้อหาในบทเรียนจากนั้นแต่ละกลุ่มจะได้รับงานที่ผู้สอนมอบหมายเมื่อทำงานเสร็จควรให้ผู้เรียนช่วยกันทบทวนสิ่งที่ได้เรียนและได้ทำในบทเรียนนั้น ๆ โดยอาจจะใช้วิธีตั้งคำถาม ขั้นที่ 4 การแข่งขัน (Tournaments) ผู้สอนแนะนำ วิธีการ กฎกติกา ในการแข่งขันให้ผู้เรียนรับทราบ จากนั้นจัดตัวแทนของแต่ละกลุ่มเข้าประจำโต๊ะการแข่งขันและเริ่มดำเนินการโดยการการแข่งขันอาจจะจัดขึ้นทุก ๆ เดือนหรือทำแบบการเรียนรู้ในลักษณะต่อเนื่อง ขั้นที่ 5 การให้รางวัล (Rewards) หลังจากการในขั้นแข่งขันเสร็จสิ้นผู้สอนสรุปคะแนนและประกาศให้ผู้เรียนรับทราบให้รางวัลแก่กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด จากนั้นร่วมกันอภิปรายทบทวนจุดอ่อนและจุดแข็งในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละกลุ่มเพื่อปรับปรุงแก้ไขในการแข่งขันครั้งถัดไป

จากการที่ผู้เขียนได้ทำการศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขัน จึงได้เห็นแนวทางขั้นตอนการดำเนินการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจที่จะสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนพร้อมทั้งสามารถส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ คือวิธีการสอนการอ่านแบบร่วมมือ (Collaborative Strategic Reading: CSR) ซึ่งเป็นขั้นตอนการสอนทักษะการอ่านที่บูรณาการมาจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) (Mohamad, 2022) ได้อธิบายถึงขั้นตอน CSR ว่าประกอบด้วยกระบวนการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นก่อนอ่าน (Before-Reading) เป็นกระบวนการที่นักเรียนในแต่ละกลุ่มจะได้รับกระตุ้นให้เกิดความสนใจ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นร่วมกัน 2) ขั้นระหว่างอ่าน (During-reading) เป็นขั้นตอนการอ่านที่สมาชิกภายในกลุ่มจะต้องช่วยกันทำงานแบ่งหน้าที่ในการทำความเข้าใจในเนื้อหาบทอ่าน ซึ่งในขั้นตอนนี้จะประกอบด้วยกระบวนการเชื่อมโยงความรู้และทำความเข้าใจเนื้อหา (Click and Clunk) ผู้เรียนจะต้องใช้วิธีเรียนรู้ด้วยตนเองในระหว่างการอ่านจากความรู้เดิมที่ตนเองมี (Click) และสิ่งที่ตนยังไม่รู้หรือต้องการที่จะรู้ (Clunk) โดยการใช้เทคนิคการเดาความหมายคำศัพท์และประโยคจากบริบททั่วไปของบทอ่านในรูปแบบต่าง ๆ จากนั้นถึงจะเป็นขั้นการอ่านเพื่อจับใจความ (Get the Gist) โดยผู้เรียนอ่านบทอ่านและจับใจความสำคัญของเรื่องจากนั้นเขียนสรุปด้วยภาษาของตนเองแล้วนำองค์ความรู้ที่ได้อภิปรายแลกเปลี่ยนกับสมาชิกคนอื่น ๆ ภายในกลุ่ม

3) ขั้นหลังการอ่าน (After-Reading) เป็นขั้นตอนสุดท้ายประกอบไปด้วย การทบทวนและการสรุป (Wrap-Up) โดยแต่ละกลุ่มจะต้องรวบรวมและประมวลความรู้ที่ได้ทั้งหมดจากการอ่าน โดยผู้สอนอาจจะกำหนดให้ผู้เรียนใช้เทคนิคการตั้งคำถาม ถาม-ตอบ เพื่อให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มเข้าใจถึงบทอ่านอย่างถูกต้องและสามารถนำความรู้ที่ได้นำไปต่อยอดต่อในการอ่านในหัวข้อต่อไปหรือในการอ่านที่มีอยู่ในระดับที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น มากไปกว่านั้นกระบวนการนี้ยังเสริมสร้างให้ผู้เรียนรู้จักการยอมรับและมองเห็นคุณค่าของการทำงานร่วมกันเกิดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นอีกด้วย ซึ่งแต่ละขั้นตอนนั้นเน้นกระบวนการให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิดและแก้ไขช่วยเหลือกันและกันขณะทำกิจกรรม ภายใต้กิจกรรมที่ผู้สอนฝึกให้ผู้เรียนได้รู้จักฝึกการตั้งคำถามจากนั้นร่วมกันนอกจากจะเป็นการตั้งประเด็นเพื่อนำไปสู่ข้อเท็จจริงหรือคำตอบแล้วยังเป็นการช่วยทบทวนความรู้ให้แก่ผู้เรียนอีกด้วย กระบวนการดังกล่าวยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อภิปรายถึงเรื่องที่อ่านคาดเดาเหตุที่จะเกิดขึ้นทั้งก่อนการอ่านและหลังการอ่านซึ่งเป็นการฝึกกระบวนการคิดในระดับที่สูงขึ้น ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มภายใต้การให้คำแนะนำช่วยเหลือจากสร้างเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ในทักษะการอ่านและทักษะการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดีในลักษณะการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-Assisted Learning) ลงมือปฏิบัติและสร้างความความสำเร็จไปพร้อม ๆ กัน

ในการวัดและประเมินผลผู้เรียนตามขั้นตอนการอ่านแบบร่วมมือ (Collaborative Strategic Reading: CSR) (Rola, 2015) ได้เสนอรูปแบบการประเมินผลทักษะการอ่านจับใจความและการคิดวิเคราะห์ โดยใช้ตารางที่เรียกว่า CSR Learning Log ดำเนินการโดยให้ผู้เรียนเขียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่านลงไปในตารางตั้งแต่ขั้นก่อนอ่านไปจนถึงขั้นหลังอ่าน โดยผ่านการระดมสมองกับเพื่อนสมาชิกภายในกลุ่ม โดยกระบวนการนี้จะสามารถวัดความสามารถและความก้าวหน้าในทักษะการอ่านของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่องและสามารถทำได้ทุกครั้งหลังจากการจัดกิจกรรมการอ่าน นอกจากนั้นผู้เรียนยังสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากตารางการสรุปของเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ ได้อีกด้วย มากไปกว่านั้นยังมีแนวทางในการวัดประเมินในรูปแบบอื่นๆที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย ได้แก่ 1) แบบทดสอบอัตนัย ได้แก่ การให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านโดยใช้การเขียนคำตอบเป็นคำหรือประโยคตามความเข้าใจของผู้เรียน และ 2) แบบทดสอบปรนัย ได้แก่ แบบทดสอบแบบเลือกตอบจากตัวเลือกที่ผู้สอนสร้างขึ้น หรือแบบให้ผู้เรียนเลือกตอบถูกผิด รวมไปถึงการจับคู่และการเติมคำจากการอ่านบริบทในเนื้อเรื่อง รูปแบบทดสอบที่นิยมจะเป็นลักษณะแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ เนื่องจากการสามารถตรวจให้คะแนนได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว มากไปกว่านั้นยังมีความและสามารถครอบคลุมการวัดทักษะการอ่านในแต่ละด้านได้อย่างตรงประเด็นอีกด้วย (Finocchiaro & Sako, 1983)

จากการศึกษาผู้เขียนจึงสรุปว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันสามารถส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและทักษะการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ โดยการใช้ขั้นตอนการสอนแบบ CSR ซึ่งเป็นกระบวนการที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างเห็นได้ชัด มีกระบวนการเรียนรู้ที่ผ่านการลงมือปฏิบัติแบบกลุ่มผู้เรียน โดยในขั้นตอนการสอนผู้สอนสามารถสอดแทรกกิจกรรมที่น่าสนใจ เช่นการนำเกมวิชาการเข้ามาสอดแทรกในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนเพื่อเป็นการกระตุ้น และส่งเสริมสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้รับความสนุกสนานในการเรียนรู้แล้วยังส่งเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วย ในกระบวนการเรียนรู้ผู้เรียนจำเป็นที่จะต้องพูดคุยสื่อสาร อภิปราย แลกเปลี่ยนความรู้ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้กลุ่มของตนเองบรรลุไปสู่เป้าหมายในการเรียนรู้ โดยการวัดและประเมินทักษะการอ่านเพื่ออ่านจับใจความและการคิดวิเคราะห์เพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนสามารถทำได้หลากหลายวิธี เช่น การใช้ CSR Learning Log หรือการใช้แบบทดสอบทั้งที่เป็นลักษณะอัตนัยและปรนัย ทั้งนี้ผู้สอนต้องคำนึงถึงรูปแบบในการวัดที่เหมาะสมกับบริบทผู้เรียนของตนเองเพื่อให้การวัดประเมินผลนั้นมีประสิทธิภาพ มากไปกว่านั้นการที่ผู้สอนเลือกการวัดประเมินผลที่เหมาะสมจะทำให้ถึงข้อจำกัดของผู้เรียนได้อย่างตรงจุดและสามารถพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นได้

ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ในการจัดการศึกษาไทยปัจจุบันนอกจากผู้เรียนจำเป็นจะต้องเรียนรู้เนื้อหาในแต่ละกลุ่มสาระแล้วผู้สอนจำเป็นจะต้องสอดแทรกทักษะอื่นที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตให้แก่ผู้เรียนด้วย โดยทักษะที่ถือว่าจำเป็นในการที่ผู้เรียนจะนำไปต่อยอดในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ คือทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น เนื่องจากองค์กรต่าง ๆ ในประเทศไทยส่วนใหญ่เล็งเห็นความสำคัญกับทักษะดังกล่าวทำให้ สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้ผู้สอนบรรจุสมรรถนะหลักสำคัญ (CBE) 6 ด้านสอดแทรกในแผนจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องได้รับการส่งเสริมนั้นมีทักษะที่สำคัญคือการรวมพลังทำงานเป็นทีม สอดคล้องกับทักษะชีวิตและอาชีพ ประกอบด้วยการมีทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นตามแนวคิดการจัดการศึกษาในทักษะศตวรรษที่ 21 ที่กำลังเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายและสถานศึกษาหลายแห่งเริ่มปรับหลักสูตรและแผนการสอนให้สอดคล้องแนวคิดดังกล่าวเพื่อพัฒนาผู้เรียนสู่สังคมอย่างเต็มศักยภาพ (ธนพร บุญเลิศ, 2561) กล่าวว่าการทำงานร่วมกับผู้อื่น หมายถึงการที่บุคคลตั้งแต่ สองคนขึ้นไปทำงานร่วมกับ โดยมิวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเดียวกันให้ความร่วมมือร่วมใจ เพื่อรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตนเองที่ได้รับมอบหมายภายใต้การทำงานเพื่อให้ตนเองและกลุ่มทำงานได้ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ร่วมกัน (จุไรรัตน์ อนันต์ไพฑูรย์ และเตชาเมธ เพียรชนะ, 2564) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมในรายวิชาการอาหารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยหลังจากการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผลการศึกษาก็ให้เห็นว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันนั้นเป็น

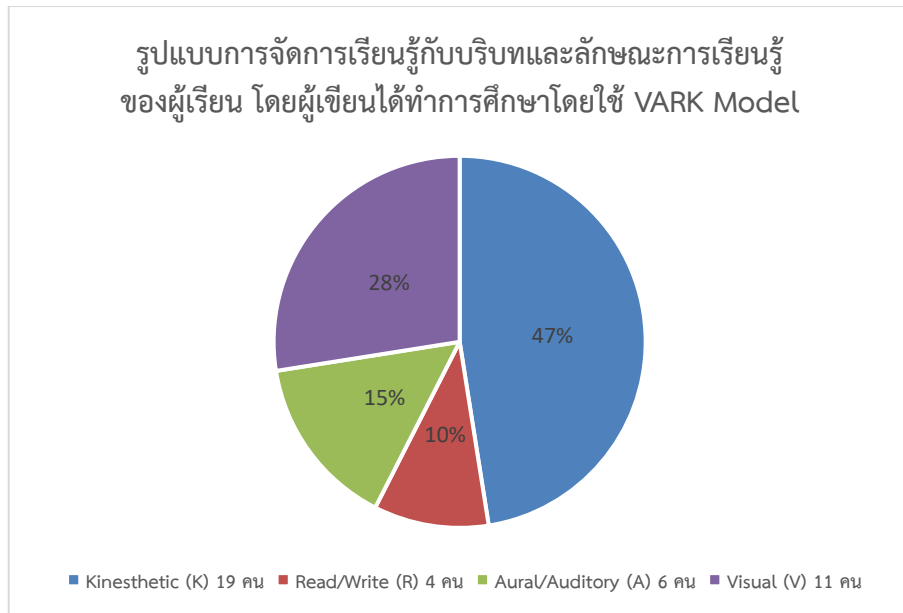

กระบวนการที่สามารถส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นไปพร้อมกับการส่งเสริมทักษะเฉพาะด้านในรายวิชาได้อย่างสูงสุด เนื่องจากเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการกลุ่มผู้เรียน

สรุปได้ว่าทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น (Collaboration Skills) คือการที่บุคคลทำกิจกรรมหรือทำงานร่วมกันเพื่อให้ผลงานประสบความสำเร็จบรรลุถึงเป้าหมาย โดยการทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดีจำเป็นต้องมีทักษะการสื่อสารและการสร้างความสัมพันธ์ รวมไปถึงทักษะการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการทำงานที่จะต้องตระหนักถึงบทบาทและรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองที่ โดยจากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นในปัจจุบันมีความสำคัญอย่างมากรองลงมาจากทักษะเฉพาะด้าน ดังนั้นทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นจึงเป็นทักษะที่จำเป็นที่ผู้สอนจะสอดแทรกและส่งเสริมเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการต่อยอดในการประกอบอาชีพของตนเองในอนาคตและเพื่อการนำองค์ความรู้ที่ได้ปรับประยุกต์ใช้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งในชั้นเรียนหรือในสังคมได้อย่างมีความสุข

การนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันในการจัดการเรียนการสอนและการนำเสนอเกมวิชาการ

ในการจัดการเรียนการสอนสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงความเหมาะสมเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้กับบริบทและลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยผู้เขียนได้ทำการศึกษาโดยใช้ VARK Model ในการสำรวจหาลักษณะการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา (Fleming & Mills, 1992) ผู้คิดค้นรูปแบบของแบบสำรวจออนไลน์จำนวนทั้งสิ้น 16 ข้อที่ผู้สอนสามารถนำไปประเมินลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อเป็นการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตนเองและเพื่อให้ผู้สอนจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน ซึ่งในการประเมินผู้เรียนสามารถเลือกคำตอบที่ใกล้เคียงกับตนเองมากกว่า 1 ข้อ โดยการสรุปผลหากผู้เรียนมีลักษณะการเรียนรู้แบบ V หมายถึง Visual ผู้เรียนที่ชอบการเรียนรู้ผ่านภาพชอบการเรียนรู้ผ่านภาพและสัญลักษณ์ จะเรียนรู้ได้ดีเมื่อได้ลงมือวาดภาพหรือจำเป็นภาพและเรียนรู้ได้ดีถ้าได้ดูรูป แผนภาพ ภาพวาด การ์ตูน หนังสือ ลักษณะการเรียนรู้แบบ A หมายถึง Aural/Auditory ผู้เรียนที่ชอบเรียนรู้ผ่านเสียงชอบเรียนรู้ผ่านการฟังและจะจำได้แม่นยำหากได้พูดออกเสียง ลักษณะการเรียนรู้แบบ R หมายถึง Read/Write ผู้เรียนที่ชอบเรียนรู้ผ่านการอ่านและเขียน ชอบการเรียนรู้ผ่านหนังสือและจะจำได้ดีหากมีการจดบันทึก และลักษณะการเรียนรู้แบบ K หมายถึง Kinesthetic นักเรียนรู้ผ่านการลงมือทำชอบเรียนรู้ผ่านการทดลอง เล่นลงมือทำการสาธิต และผ่านการเคลื่อนไหว ได้สัมผัสจริง จากผลการสำรวจพบว่าผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 40 คนส่วนใหญ่ชอบลักษณะการเรียนรู้แบบ K มากที่สุด ต่อมาคือ V A R ตามลำดับ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงการประเมินลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียน

จากการวิเคราะห์เบื้องต้นผู้เขียนสรุปได้ว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ชอบการได้เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติกิจกรรมภายในห้องเรียนชอบการเรียนรู้ผ่านภาพมากกว่าการเรียนรู้จากตัวหนังสือ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันที่เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติพัฒนาทักษะทางภาษาโดยใช้กิจกรรมเกมวิชาการในการจัดการเรียนรู้ภายในห้องเรียน หลังจากที่ได้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันเพื่อส่งเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษ ผู้เขียนได้ดำเนินการจัดทำแผนการสอนที่บูรณาการแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและทักษะการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพศชาย 18 คน และเพศหญิง 22 คน รวมทั้งสิ้น 40 คน โดยประยุกต์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาความยากง่ายและบริบทของผู้เรียน ใช้เวลาจัดการเรียนรู้ 50 นาที โดยผู้เขียนได้นำบทอ่านที่อยู่ในหนังสือ New Word 5 เรื่อง Good Luck Charms ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งของที่เป็นเครื่องรางในการนำความโชคดี เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้แก่ผู้เรียน ผ่านกระบวนการช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนและอภิปรายร่วมกันกับสมาชิกคนอื่น ๆ เพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ โดยผู้เขียนได้ใช้เกมวิชาการ Mystery box , Chose the best answer และ Reading puzzles เพื่อนำมาส่งเสริมกระตุ้นการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนโดยเนื้อหาที่ใช้ในการแข่งขันนำมาจากเนื้อหาในบทเรียนผ่านกระบวนการสอนการอ่านแบบร่วมมือ ซึ่งเริ่มจากการแบ่งกลุ่มผู้เรียนโดยความสามารถ

จากนั้นดำเนินการสอนโดยใช้กิจกรรมรูปภาพเป็นตัวประกอบการบรรยาย จากนั้นให้ผู้เรียนในกลุ่มช่วยกันทำแบบฝึกหัดการอ่านเพื่อเป็นการฝึกและทบทวนความรู้ให้แก่ตนเองและเพื่อน สมาชิกให้พร้อมต่อการแข่งขัน และดำเนินการจัดการแข่งขันเกมวิชาการ โดยกำหนดเกณฑ์การผ่านกิจกรรมอยู่ที่ร้อยละ 80 เสริมแรงด้วยคำชมเชยเมื่อผู้เรียนสามารถตอบคำถามได้ และการกำหนดของรางวัลให้กับผู้เรียนที่ทำคะแนนได้ดีที่สุดในรอบการแข่งขันนั้น ๆ

จากการศึกษาและการนำไปประยุกต์ใช้ ผู้เขียนจึงนำเสนอเกมวิชาการที่น่าสนใจและถือเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันเพื่อเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้ ดังนี้

ตารางที่ 1 ตัวอย่างเกมวิชาการที่ส่งเสริมทักษะการ อ่านและทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ชื่อเกม	ลักษณะการเล่นเกมวิชาการ
1. Mystery box	เกมกล่องปริศนา โดยผู้สอนนำกล่องปริศนาที่มีคำถามจากบทอ่านนำมาใส่ไว้ในกล่อง จากนั้นให้แต่ละกลุ่มช่วยกันตอบคำถามจากที่ตัวแทนตัวเองหยิบได้
2. Chose the best answer	เกมเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด โดยผู้สอนนำของคำถามและบทอ่านที่เหมือนกัน แจกให้แต่ละกลุ่ม จากนั้นให้แต่ละกลุ่มร่วมกันระดมสมองตอบคำถามให้ถูกต้อง
3. Reading puzzles	เกมต่อรูปภาพให้ตรงกับประโยคในบทอ่าน โดยผู้สอนอาจจะกำหนดประโยคให้ 1 บทอ่านมี 4-5 ประโยคตามสถานการณ์ต่างๆ จากนั้นให้ผู้เรียนช่วยกันเรียงลำดับรูปภาพให้ตรงกับประโยคและสถานการณ์ในบทอ่าน
4. Order the sentences	เกมเรียงลำดับประโยคให้ถูกต้อง โดยผู้สอนแยกแต่ละประโยคในบทอ่าน จากนั้นให้ผู้เรียนช่วยกันเรียงลำดับประโยคให้ถูกต้อง
5. Can you guess?	เกมโหลงเดาห้อยลิ เป็นเกมที่ครูกำหนดบทอ่านและข้อเลือกเกี่ยวกับเนื้อหาของบทอ่านมาให้ผู้เรียนเลือก โดยให้แต่ละกลุ่มสลับส่งตัวแทนมาสุ่มประโยคในบทอ่านคนละ 2-3 นาที จากนั้นกลับไปพูดคุยจับใจถึงในสิ่งที่ได้อ่าน และสลับเปลี่ยนเพื่อนคนอื่นๆ ในกลุ่มมาอ่านจนครบทุกคน จากนั้น ช่วยกันคิดว่าบทอ่านที่ได้เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอะไรตามตัวเลือกที่ผู้สอนกำหนดให้

จากตารางที่ 1 หลังจากการดำเนินกิจกรรมผู้เขียนพบว่ากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันพบว่าผู้เรียนร้อยละ 80 ให้ความร่วมมือและให้ความสนใจในการจัดกิจกรรมเป็นอย่างดี มากไปกว่านั้นยังพบว่าความสัมพันธ์ของผู้เรียนในแต่ละกลุ่มนั้นมีเพิ่มมากขึ้นด้วย โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวนอกจากจะสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนได้และยังสามารถส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ในทางตรงกันข้ามผู้เขียนยังพบข้อจำกัดบางประการในการจัดกิจกรรมคือขนาดของห้องเรียนนั้นเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินกิจกรรมเนื่องจากหากห้องเรียนมีขนาดค่อนข้างแคบจะทำให้การดำเนินกิจกรรมนั้นเป็นไปได้โดยไม่ราบรื่นเท่าที่ควร

สรุป

รูปแบบและเทคนิคการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้ของผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้มีอย่างมีคุณภาพ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันถูกพัฒนาขึ้นเพื่อมุ่งเน้นในการสร้างปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มพัฒนาเจตคติและเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ โดยเปลี่ยนบทบาทของผู้สอนจากผู้ถ่ายทอดความรู้เพียงทางเดียว เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ สร้างกิจกรรมและจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนจะได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันผ่านการสื่อสารและการอภิปราย แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นขณะการเรียนรู้ด้วยกัน เพื่อที่จะนำความรู้ที่กลุ่ม

ของตนเองที่สังเคราะห์ได้นำไปใช้ในชั้นการแข่งขันเกมวิชาการ โดยบทความวิชาการนี้ได้นำเสนอรูปแบบเกมวิชาการที่น่าสนใจในลักษณะต่าง ๆ เพื่อให้ผู้สอนสามารถนำไปประกอบในการดำเนินกิจกรรม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียนรู้เนื้อหาในบทเรียน ไม่เกิดความเบื่อหน่ายพร้อมกับการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนมากไปกว่านั้นรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขันยังช่วยเสริมสร้างทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นจากการฝึกการมีบทบาทต่าง ๆ ในการทำงาน ตระหนักรู้ถึงความสำคัญของบทเรียน เนื่องจากความสำเร็จของตนเองนั้นจะหมายถึงความสำเร็จของกลุ่มทั้งยังช่วยเสริมสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้ได้อีกด้วย แต่อย่างไรก็ตามในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผู้สอนควรคำนึงถึงความยากง่ายของเนื้อหาที่นำมาใช้ในการแข่งขันควรปรับให้เหมาะสมกับบริบทในแต่ละช่วงวัยและลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนรวมไปถึงบริบทเชิงพื้นที่ของห้องเรียนด้วย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะอ่านภาษาอังกฤษและทักษะการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างเต็มศักยภาพ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปต่อยอดในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มากไปกว่านั้นผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ปรับใช้ในการทำงานและการประกอบอาชีพของตนเองต่อไปในอนาคต สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่นและมีความสุข

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 และ 2566. สืบค้นเมื่อ 12 เมษายน 2565, จาก <https://moe360.blog/2022/01/19/policy-and-focus-moe>
- จุไรรัตน์ อนันต์ไพฑูรย์ และเดชาเมธ เพียรชนะ. (2564). การพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมในรายวิชาการอาหารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วารสารครุศาสตร์, 8(3), 278-288.
- ธนพร บุญเลิศ. (2561). การส่งเสริมพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับเว็บสนับสนุน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนยางตลาด. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เรวดี ศรีสุข. (2562). การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) ในการออกแบบ จัดการเรียนการสอน. วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสพรั่งบุรี, 2(1), 5-15.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบ อ่างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป ระดับชั้นมัธยมศึกษา. สืบค้นเมื่อ 22 มีนาคม 2565, จาก www.pkn2.go.th

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (หลักสูตรฐานสมรรถนะ)*. สืบค้นเมื่อ 22 มีนาคม 2565, จาก <https://shorturl.asia/hkc4z>
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2562). *สรุปผลที่สำคัญสำหรับการอ่านของประชากร พ.ศ. 2561*. สืบค้นเมื่อ 22 มีนาคม 2565, จาก <https://shorturl.asia/20DZA>
- อรรคพล อุษา. (2564). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *Journal of Buddhist Education and Research: JBER*, 8(1), 150-164.
- Fika, F. (2019). *Cooperative Learning Using Team Game Tournament Method to Improve Students Learning Participation and Comprehension*. *DIALEKTIKA: Journal Ekonomi Dan Ilmu Sosial*, 4(1), 65–84.
- Finocchiaro, M. & Sako, S. (1983). *Foreign Language Testing: A Practical Approach*. New York: Regents Publishing Co.
- Fleming & Mills. (1992). *The VARK Modalities*. Retrieved March 22, 2022, from <https://vark-learn.com/introduction-to-vark/the-vark-modalities>
- Kenneth, M.S. (2019). *Team Game Tournament (TGT) Academic Competition*. Retrieved March 22, 2022, from <https://www.researchgate.net>
- Khan, A. & Mumtaz, A. (2017). Investigating the Effectiveness of Cooperative Learning Method on Teaching of English Grammar. *Bulletin of Education and Research*, 39(1), 1-16.
- Loh, R.C.-Y. & Ang, C.S. (2020). Unravelling Cooperative Learning in Higher Education. *Research in Social Sciences and Technology*, 5(2), 22-32.
- Phantila, A. (2017). *Team Games Tournament Methods (TGT)*. Retrieved March 20, 2021, from https://prezi.com/_x0jv79lsi3x/team-games-tournament
- Rola, A. (2015). *Collaborative Strategic Reading (CSR): A Comprehension Strategy to Enhance Content Area Learning*. Retrieved March 23, 2022, from <https://www.edutopia.org/discussion/collaborative-strategic-reading>
- Skinner, B.F. (1990). *Science and Human Behavior*. New York: Macmillan.
- Vroom, V. H. (1970). *Work and Motivation*. New York: John Willey & son.
- Vygotsky, L.S. (1978). *Mind in Society: The Development of Higher psychological Processes*. Retrieved March 23, 2022, from www.jstor.org/stable/j.ctvjf9vz4
- World Education. (2009). *Cooperative Learning: Theory & Practice A New Guide for Teacher*. Cambodia. Retrieved March 22, 2022, from www.kapekh.org/files

- Yassin, A. A., et al. (2018). Cooperative Learning: General and Theoretical Background. *Advances in Social Sciences Research Journal*, 5(8), 642-654.
- Mohamad, J.Z.A. (2022). Collaborative Strategic Reading (CSR) within Cognitive and Metacognitive Strategies perspectives. *International Journal of Humanities and Social Science*, 2(3), 192-19.

